

ਫੈਬਰਿਕ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਡਰਾਫਟਮੈਨ ਨੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੋਚਿਆ ਕਿ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਤਿੰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਨਾਮ 'ਟੈਕਸਟਾਇਲ' ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਧਾਗੇ ਅਤੇ ਫੈਬਰਿਕ ਨਾਲ ਜੋੜਨਾ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਮਲਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਹੋਵੇ, ਵਿਆਖਿਆ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਸਿਧਾਂਤ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਜੇ ਦੋ ਉਸਾਰੀਆਂ ਸੰਭਵ ਹਨ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਉਸਾਰੀ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿਸੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਿਰਾਸ਼ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਅਸਫਲ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮਦਦ ਕਰਦਾ ਹੈ। .

(9) ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਕੁਝ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਅਦਾਰਿਆਂ ਦੇ ਕਰਮਚਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਲਾਭ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚੀ I ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ (ਡੀ) ਨੂੰ ਜੋੜਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਦੇ ਪਿੱਛੇ ਇਰਾਦਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਸੰਸਥਾਵਾਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਨੂੰ ਜੋੜਨਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨਾਲ ਇਸਦੇ ਲਾਭਕਾਰੀ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ ਵਾਧਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ। ਕਾਮਿਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ।

(10) ਅਜਿਹੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਲਾਹੇਵੰਦ ਨਿਰਮਾਣ ਨੂੰ ਅਪਣਾਉਣ ਦੀ ਲੋੜ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਮੈਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਫਰਮ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਆਖਰੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਯੋਗਤਾ ਤੋਂ ਵਾਂਝੇ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਝਿਜਕ ਨਹੀਂ ਹੈ।

(11) ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੈਨੂੰ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦੀ ਅਤੇ ਇਹ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਨ.ਕੇ.ਐਸ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ

ਅਪੀਲੀ ਸਿਵਲ

ਡੀਐਸ ਤੇਵਤੀਆ ਜੇ.

ਹਜ਼ਾਰਾ ਸਿੰਘ, ਬੀ.ਟੀ.ਸੀ.—ਅਪੀਲੇਟਸ

ਬਨਾਮ

ਜੀਵਨ ਸਿੰਘ, ਆਦਿ। - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1965 ਦੀ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1123

7 ਮਈ 1970 ਈ.

ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਐਕਟ (1913 ਦਾ I)—ਸੈਕਸ਼ਨ 22—ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼—ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰੋ-ਬੇਬਲ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਮੁੱਲ - ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਗਲਤੀ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ - ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ

ਖਜ਼ਾਨਾ ਚਲਾਨ ਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾ ਕੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਪੈਸੇ—ਨਿਯਤ ਅਵਧੀ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ—ਕੀ ਇਸ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿੱਥੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ, ਅਦਾਲਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਕੀਮਤ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ, ਤਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਉਂਡ ਆ ਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਹੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਰਕਮ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਕਰਕੇ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ 'ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ' ਦੇ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇ। ਕਿਹਾ ਰਕਮ; ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਜੋ ਉਸਨੇ ਖੁਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੋ-ਬੇਬਲ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। . (ਪਰਾ ੪)

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੁਦਈ-ਪ੍ਰੀ-ਐਪਟਰ ਪੂਰਵ-ਇੰਪਸਨ ਪੈਸਿਆਂ ਦੇ ਪੰਜਵੇਂ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮੇਂ ਦੀ ਵਿਸਤਾਰ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ (y ਗੁਪਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਖਜ਼ਾਨਾ ਚਲਾਨ ਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਹੋਰ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾ ਕੇ। ਇਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਇਸ ਭਰੋਸੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਚਲਾਨ ਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਕੇ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ ਅਤੇ, ਇਸ ਲਈ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਸਮਾਂ ਵਧਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਹੈ। ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਪਹਿਲਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸ ਕੇ ਅਜਿਹੇ ਵਾਧੇ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣੀ। (ਪੈਰਾ 5)

1965 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਨਿਯਮਤ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਸ੍ਰੀ ਓ. ਪੀ. ਅਗਰਵਾਲ, ਸਬ-ਜੱਜ, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅਜਨਾਲਾ, ਮਿਤੀ 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1964, ਦੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਦੀ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ।

ਐਚ ਐਲ ਸਰੀਨ ਅਤੇ ਐਚ ਐਸ ਅਵਸਥੀ, ਵਕੀਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਅਤੇ ਐਸ ਸੀ ਸਿੱਬਲ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਡੀ.ਐਸ. ਤਿਵਾਤੀਆ, ਜੇ.—ਇਹ ਅਪੀਲ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ੇ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ।

(2) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨੁਕਤਿਆਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਨ ਲਈ, ਇਸ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਕੁਝ ਮੁੱਖ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। 23 ਮਾਰਚ, 1964 ਨੂੰ ਮੁਦਈ-ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਝਗੜੇ ਵਾਲੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ।

ਅਤੇ ਉਸੇ ਦਿਨ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਾਇਲ ਆਈਨ ਟਿਫਸ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜ਼ਰੇ-ਪੰਜਾਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ—

Hazara Singh, etc. v. Jewan Singh, etc. (Tewatia, J.)

“ਮੌਜੂਦ ਮੁਦਈਆਂ ਲਈ ਵਕੀਲ। ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਜਾਵੇ। ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ 18 ਮਈ, 1964 ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੰਮਨ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਲਈ ਨਾਬਾਲਗਾਂ ਦੇ ਸਰਪ੍ਰਸਤ ਕੋਲ ਜਾਣ ਲਈ ਨੋਟਿਸ। ਜ਼ਰੇ-ਪੰਜਾਮ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

ਮੁਦਈ ਨੇ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਪ੍ਰਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਅਤੇ, ਅਸਲ ਵਿੱਚ, 15 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਚਲਾਨ ਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, 31 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਜਾਂ ਲਗਭਗ ਇਸ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤਾ। 9 ਅਕਤੂਬਰ, 1964 ਨੂੰ, ਜਦੋਂ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਤੋਂ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਏ ਬਿਨਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪੰਜਾਬ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਐਕਟ ਦੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 22 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ-

"ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ 31 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨੇ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ - ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮਨਜ਼ੂਰ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ, ਭਾਵ, 18 ਮਈ, 1964 ਤੱਕ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ।"

ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਤਕਨੀਕੀ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਮੁਦਈਆਂ ਨੂੰ ਗੈਰ-ਉਚਿਤ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਮੁਦਈਆਂ ਦੀ ਅਪੀਲ ਵੀ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਸਫਲਤਾ ਦੇ ਪੂਰੀ ਹੋਈ। ਇਸ ਲਈ ਉਹ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਜੱਜ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਮਿਤੀ 1 ਮਈ, 1965 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਏ ਹਨ।

(3) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਪੈਸਿਆਂ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸ਼ਨ ਦੀ ਸੰਭਾਵਿਤ ਰਕਮ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇੱਕ - ਜਿਸ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਮੁਦਈ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਚਲਾਨ ਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਪ੍ਰੀ-ਇਮਟੀਅਰ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਉਕਤ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੋਂ ਵੱਧ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ। ਸਮਾਂ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ ਨੂੰ ਦੁਆਰਾ ਵਧਾਏ ਗਏ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

ਉਲਝ ਕੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ. ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਮੁਦਈਆਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸਿਰਫ ਉੱਪਰ ਦੱਸੀ ਪਹਿਲੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਹੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਨਿਹਾਲ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਮ ਚੰਦਰ (1) ਵਿੱਚ ਪਾਸੀ, ਜੇ. ਦੀਆਂ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। —

“ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਹਿੰਦੀ ਹੈ ਜਿਸਦਾ 1/5 ਵਾਂ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਆਰਡਰ ਕੁਦਰਤੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨੁਕਸਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅਸਪਸ਼ਟ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਨਾਲ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਜਿਸਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਤਰੀਕਿਆਂ ਨਾਲ ਅਤੇ ਜੇ ਇੱਕ ਗੁੰਮਰਾਹਕੁੰਨ ਘਾਟ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹੈ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਹੀ ਮੌਜੂਦ ਰਹਿਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਹ ਰਕਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜੋ 1/5 ਵਾਂ ਬਣਦੀ ਸੀ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੱਲ। ਇਹ ਮੰਨਣਾ

ਅਸੰਭਵ ਹੈ ਕਿ ਸੰਭਾਵੀ ਮੁੱਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਵਿਕਰੀ-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕੀਮਤ ਹੈ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਮੁੱਲ ਦੱਸਣਾ ਪੈਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਨੁਮਾਨ ਅਨੁਸਾਰ ਤੈਅ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਜੇ ਭੰਬਲਭੂਸ਼ਾ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ ਉਹ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਪੂਰਣ ਆਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਹੈ।”

(4) ਮੇਰੇ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਵੀ, ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਮੁਦਈ-ਏਪੀ ਲੈਟਸ ਦੇ *ilearnedncounsel* ਨੇ ਪਾਸੀ, J. ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮੈਨੂੰ ਡਰ ਹੈ, ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਅਪੀਲ ਲਾਟਾਂ ਲਈ ਕੋਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ - ਕਿਉਂਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸਹੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਵਾਈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਭਾਵੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਤਰਫੋਂ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਸੰਭਾਵਿਤ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰਾਉਂਡ ਆ ਕੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਹਿ ਸਕਦਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਸਹੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੰਪਤੀ ਦਾ ਪ੍ਰੋਬੇਬਲ ਮੁੱਲ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਕੇਸ, ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਖਤਿਆਰ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਯੋਗ ਮੁੱਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਖੁਦ ਕਰੇ ਅਤੇ ਉਕਤ ਰਕਮ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰੇ: ਪਰ ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਸੰਭਾਵੀ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ। ਉਹ ਮੁੱਲ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਹ ਖੁਦ ਫਿਕਸ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੇਲ-ਡੀਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਮੁੱਲ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੀ ਤਰਫੋਂ ਇਸ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪ੍ਰੋਬੇਬਲ ਮੁੱਲ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

(1) ਏਆਈਆਰ 1953 ਪੈਪਸੂ 23.

(5) ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਪੇਸ਼ਗੀ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਕੋਈ ਤੁਕ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹਸਤਾਖਰਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਕੇ, ਗੁਪਤ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ, ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਹੁਣ ਜਦੋਂ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਖਜ਼ਾਨਾ ਚਲਾਨ ਫਾਰਮਾਂ 'ਤੇ ਆਪਣੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਇਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ ਉਲਝ ਕੇ ਵਧੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਵਿਨਾਸ਼ਕਾਰੀ ਨਤੀਜੇ ਨਿਕਲਣਗੇ। ਮੰਨ ਲਓ ਕਿ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਮਿਤੀ 'ਤੇ ਖਜ਼ਾਨਾ ਚਲਾਨ ਫਾਰਮ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹ ਰਕਮ ਨੂੰ ਹੋਰ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਲਈ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦੀ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਤਾਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਭਾਵ ਦੁਆਰਾ, ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਉਸ ਮਿਤੀ ਤੱਕ ਦੀ ਰਕਮ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਉਹ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਇਹੀ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ ਵਿਚ 15 ਜੂਨ, 1964 ਨੂੰ ਦਸਤਖਤ ਲਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਪੈਸੇ 31 ਜੁਲਾਈ, 1964 ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਇਸ ਲਈ, ਮੁਦਈ ਧਿਰ ਗੁਪਤ ਰੂਪ ਵਿਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਵਾ ਕੇ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦੇ ਸਨ। ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਜਾਂ ਹੋਰ ਅਤੇ ਸਮੇਂ ਨੂੰ ਵਧਾਉਣ ਦਾ ਇੱਕੋ ਇੱਕ ਤਰੀਕਾ ਸੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਉਚਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਪਹਿਲਾਂ ਉਕਤ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕੇਸ ਬਣਾਉਣਾ ਪਿਆ।

(6) ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਅੱਗੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਜਲਦਬਾਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਬਜਾਏ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਅਤੇ ਦੇਰੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਕਰਨ ਲਈ ਦੁਕਵੀਂ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਲਈ ਸਮਾਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਸਮੇਂ ਅੰਦਰ ਪੈਸੇ ਜਮ੍ਹਾਂ ਨਾ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਬੇਨਿਯਮਤਾ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਵੱਲੋਂ ਮੁਆਫ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ *ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ* ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ। ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ *ਹਰਦੇਨ ਸਿੰਘ* ਅਤੇ ਹੋਰ (2), ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ *ਗਿਆਨ ਸਿੰਘ* ਬਨਾਮ *ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ* ਅਤੇ ਹੋਰ (3) ਵਿੱਚ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। *ਦਲੀਪ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ* (2) ਵਿੱਚ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰਸਤਾਵਾਂ ਉੱਤੇ ਬਹਿਸ ਹੋਈ, ਉਹ ਸਨ-

"(1) ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇੱਕ ਵਾਰ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ ਨਕਦ ਵਿੱਚ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼

Hazara Singh, etc. v. Jewan Singh, etc. (Tewatia, J.)

ਦਿੰਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਕੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਦਲਣ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਸੁਰੱਖਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ? ਅਤੇ

(2) II f1 ਅਦਾਲਤ ਨੇ, ਨਗਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ 1 ਸਮਾਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਕੀਤਾ, ਕੀ ਇਹ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸਮਾਂ ਵਧਾ ਸਕਦਾ ਹੈ?"

' (2Mi96TP11Rr6i;

(3) 1 1969JP.LR5502.

ਸਾਡੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸੰਬੰਧਿਤ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੰਬਰ 2 ਹੈ। ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਤੇ ਸਿੰਗਲ ਬੈਚ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਵੀ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਬਿੰਦੂ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਮੁਕੱਦਮੇ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕ੍ਰਮਵਾਰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਦਾ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਸੀ। ਪ੍ਰੀ-ਐਪਸਨ ਪੈਸੇ ਦਾ ਪੰਜਵਾਂ ਹਿੱਸਾ। ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਟ੍ਰਾਇਲ ਕੋਰਟ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਖੁਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਪਰ ਇੱਥੇ ਇਹ ਸਵਾਲ ਵਿਚਾਰ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਜਾਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿਉਂਕਿ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ ਸਮਾਂ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਰੁਖ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਪਰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਮੁਆਫੀ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਪਾਈ ਗਈ। ਦੇਰੀ ਜਾਂ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਾਧੇ ਲਈ। ਇਸ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਗੁਜ਼ਾਰਾ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ।

(7) ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾਕਾਰ ਨੂੰ ਸਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੇਰਾ ਧਿਆਨ *ਜੰਗ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਬ੍ਰਿਜ ਲਾਈ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ* ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ। (4) ਅਤੇ *ਮੋਹਰ ਮੁਹੰਮਦ ਦੀਨ ਬਨਾਮ ਪੀਡਿਤ ਅਨੰਤ ਰਾਮ ਅਤੇ ਹੋਰ* (5)। ਦੁਬਾਰਾ ਫਿਰ, ਇਸ ਤਜਵੀਜ਼ ਨਾਲ ਕੋਈ ਝਗੜਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤੀ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਨੂੰ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਪਰ ਇਹ ਸਵਾਲ ਜੋ ਵਿਚਾਰਨ ਲਈ ਉੱਠਦਾ ਹੈ; ਕੀ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਹੋਈ ਹੈ? ਮੇਰਾ ਖਿਆਲ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਕੋਈ ਗਲਤੀ ਨਹੀਂ ਹੋਈ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇ ਵਿਦਵਾਨ, ਵਕੀਲ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਗਲਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਉਸਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਲਪਨਾ ਦੇ ਘੇਰੇ ਵਿੱਚ, ਉਸਦੀ ਗਲਤੀ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। *ਪੀਡਿਤ ਅਨੰਤ ਰਾਮ ਦੇ ਕੇਸ* (5) ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਅਤੇ ਅਨੁਪਾਤ, ਜਿੱਥੇ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਰੀਡਰ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਸਹੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ, ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਨੇ ਵੀ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਗਲਤ ਨਿਰਦੇਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਮੁਦਈ ਜਾਂ ਤਾਂ ਉਸ ਪੈਸੇ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜੋ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਵਾਉਣਾ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨਾ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

(8) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਅਪੀਲ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਖੁੰਝ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

(4) 1963 PLR 884

(5) ਏਆਈਆਰ 1939 ਲਾਹ. 25.

ਬੀ ਐਸ ~ ਜੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਕੰਚਨ